

Arrest

nr. 68 206 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 november 2010 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juli 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 januari 2009 diende verzoekster een visumaanvraag gezinshereniging in als echtgenote van dhr. M.G. Op 12 maart 2009 heeft verzoekster zich aangemeld bij de gemeente Zelzate.

Op 12 oktober 2010 heeft dhr. G. aangifte gedaan van schijnhuwelijk. Op 5 november 2010 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

“Uit een kopie van het PV van verhoor nr. GE.55.L2.006755/2010 dd. 12.10.2010 blijkt dat betrokkene sedert 08.09.2010 de echtelijke woonst heeft verlaten. Ze heeft, volgens de verklaring van haar echtgenoot, een tas met kledij meegenomen en de sleutel van het appartement achtergelaten. De echtgenoot weet niet waar betrokkene op dit moment verblijft. Men kan dan ook bezwaarlijk stellen dat er nog sprake is van een gezinscel. Aangezien betrokkene met een voorstel ambtelijke schrapping staat en er geen nieuw adres bekend is, kan betrokkene ook niet verder ondervraagd worden over de relatie. Het recht op verblijf van betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken....”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt;

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald, de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en verzoeksters rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout. Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing. Artikel 2 van deze wet bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing. Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is. Zo wordt verzoeksters verblijf op het Belgische grondgebied beëindigd enkel en alleen omdat verzoekster niet meer zou samenwonen. Dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoeksters rechten van verdediging door verweerder ernstig worden geschonden, daar verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier haar verweer/argumenten te formuleren. Dat dient te worden opgemerkt dat een beslissing, met dermate gevolgen voor verzoekster, uitsluitend gebaseerd op de vaststelling dat verzoekster niet meer zouden samenwonen welke is gebaseerd op een P.V. dd. 12.10.2010, geen afdoende gemotiveerde beslissing kan uitmaken en zelfs onrechtmatig/onwettig is. Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder. Dat evenwel verweerder heeft nagelaten zich voldoende te informeren minstens verzoekster te horen hieromtrent. Dat de beslissing dient te steunen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Dit is in casu niet gebeurd nu, alvorens een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen, verzoeksters verdediging/standpunt niet werd gehoord. Verzoekster merkt op dat zij volledig ter goeder trouw is. Dat een beslissing met dermate gevolgen voor verzoekster geenszins kan gebaseerd zijn enkel en alleen op een proces-verbaal van de politie waarbij enkel verzoeksters echtgenoot werd gehoord. Dat verweerder gehouden was, alvorens een beslissing te nemen, ‘een grondig onderzoek in te stellen naar de precieze redenen waarom verzoekster en haar echtgenoot niet meer zouden samenwonen. Dat ook verzoekster diende te worden gehoord naar de redenen waarom zij niet meer samenwonen. Dat dit in casu niet is gebeurd !!!! Dat verweerder gehouden was, alvorens een beslissing te nemen, minstens verzoekster uit te nodigen voor een verhoor. Dat derhalve verweerder geenszins in de bestreden beslissing kan stellen dat er geen gezinscel meer is tussen verzoekster en zijn echtgenote. Dat de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en verzoeksters rechten van verdediging door verweerder ernstig werd geschonden. Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder. Dat verweerder geenszins in de bestreden beslissing motiveerde waarom hij in casu, overeenkomstig het art. 42quater §4, 4e Vw., geen rekening hield met de situatie van verzoekster, die onderdrukt werd en bovendien het slachtoffer werd van huiselijk geweld en om deze redenen de gezinswoning diende te verlaten en bescherming nodig had (cf. Beschikking Vrederegerecht van het kanton Zelzate dd. 15.10.2010). Dat verweerder gehouden was alvorens een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten verzoekster de mogelijkheid/de kans te bieden om aan te tonen dat zij voldoet aan één van de situaties opgesomd in

het art. 42quater §4 Vw. minstens toe te laten bewijsstukken, die één van deze situaties ondersteunen, neer te leggen.”

2.2. Vooreerst volstaat het vast te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. Derhalve zijn de rechten van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat: *“Uit een kopie van het PV van verhoor nr. GE.55.L2.006755/2010 dd. 12.10.2010 blijkt dat betrokkene sedert 08.09.2010 de echtelijke woonst heeft verlaten. Ze heeft, volgens de verklaring van haar echtgenoot, een tas met kledij meegenomen en de sleutel van het appartement achtergelaten. De echtgenoot weet niet waar betrokkene op dit moment verblijft. Men kan dan ook bezwaarlijk stellen dat er nog sprake is van een gezinscel. Aangezien betrokkene met een voorstel ambtelijke schrapping staat en er geen nieuw adres bekend is, kan betrokkene ook niet verder ondervraagd worden over de relatie. Het recht op verblijf van betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken”.*

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft vastgesteld dat verzoekster niet meer op hetzelfde adres als haar partner verblijft en er geen sprake meer is van een gezinscel. Dit motief wordt door verzoekster niet betwist. Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier. Uit het enig middel blijkt dat verzoekster bevestigt dat zij en dhr. G. niet meer zouden samenwonen. Verzoekster betoogt echter dat de gemachtigde eerst een onderzoek diende in te stellen naar de precieze redenen en dat zij diende te worden gehoord. Verzoekster betoogt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de beschikking van het vrederecht van het kanton Zelzate. Verzoekster voegt deze beschikking bij het verzoekschrift.

Het bestuur dient bij het nemen van een beslissing bovendien uit te gaan van de feiten en niet van de beweerde wensen van een vreemdeling. Het feit dat één van de echtelieden door zijn verklaringen en handelingen uitdrukkelijk aangeeft dat er geen echtelijke relatie en geen samenwonen meer is, volstaat zonder dat enige bijkomende afweging vereist is om te concluderen dat er geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging. Bovendien kan verzoekster zich *in casu* niet dienstig beroepen op de hoorplicht. In de bestreden beslissing wordt als volgt geoordeeld: *“Aangezien betrokkene met een voorstel ambtelijke schrapping staat en er geen nieuw adres bekend is, kan betrokkene ook niet verder ondervraagd worden over de relatie.”* Verzoekster toont niet anders aan. Voornoemde beschikking bevindt zich niet in het administratief dossier, zodat de verwerende partij er geen rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Door de gemachtigde wordt verwezen naar de verklaringen van dhr. G. afgelegd bij de politie te Zelzate naar aanleiding van de aangifte van een schijnhuwelijk. Hieruit blijkt dat er inderdaad geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging. Verzoekster toont niet anders aan.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC